

Co Čech, to houbař

VYCHÁZKY DO LESA S PROUTĚNÝM KOŠÍKEM JSOU NÁRODNÍM SPORTEM

FOTO: CZECHORISM

Baví vás chodit na houby? Pak buďte rádi, že žijete v České republice. V takovém Švýcarsku by se vám mohlo stát, že byste za jednu vycházku mohli nasbírat řekněme jen tři kilogramy hub nebo by vás na kraji lesa vítala tabule s textem: Zde platí v letech 2007 – 2009 naprostý zákaz sběru hub. Kde vlastně houby rostou a jak dlouho? Kdy na ně vyrazit a co dobrého z nich pak navařit?

Ve Spojených státech amerických byste mohli jet desítky kilometrů okolo nádherných lesů, vždy opatřených výrazným varováním: Soukromý pozemek, vstup zakázán. V Japonsku by asi bylo nejlepší si na sezonu pronajmout kousek lesa – pak by všechny houby, co tam vyrostou, byly nepochybně vaše.

Ale například ve skandinávských zemích, kde sice mají také rádi houby, ale jen ty umě-

le pěstované a koupené v obchodě, byste patrně platili za jakéhosi podivína, kdybyste se odvážili sbírat houby, kterých tam – zcela neporušených – rostou obrovská množství. A natož kdybyste se je pokoušeli konzumovat!

Na houby aspoň jednou ročně

Houby rostoucí ve volné přírodě se odjakživa jako potravina sbírají jen ve slovanských

a několika dalších zemích. Žádná vědecká disertace o naší kultuře by tohle neměla opominout. U nás je to skutečně národní sport. Setkáte se třeba s neznámými lidmi, chcete navodit debatu, ale nevíte čím začít. Spolehlivé je začít o houbách. V naprosté většině případů se vaši neznámí přidají. Ostatně sociologické výzkumy prokázaly, že alespoň jednou za rok jdou na houby tři čtvrtiny z nás. →